

Der var da for Sejladsen til den vestlige Del af Fjorden opnaaet en Dybde svarende til, hvad der fandtes ved det dybeste Indløb til Limfjorden over Barren ved Hals.

Fjorden har derefter kunnet besejles af Skibe med indtil 9 à 9½ Fods Dybgaaende. Dette findes ej længer tilfredsstillende, siden dybere liggende Skibe nu kunne komme ind i Fjorden over nævnte Barre, efter at der her er foretaget en Udbygning. Denne er som anført slet ved Foranstaltning af Aalborg By og har været til stor Gavn for sammes Handel og Industri.

At man har kunnet tilvejebringe og uden særlig store Udgifter vedligeholde et forholdsvis dybt Løb over Barren ved Hals, skyldes den Omstændighed, at Undergrunden, hvori man ved Udbygningen er naaet ned, her bestaar af Ler og lerholdigt Sand.

Foranlediget af, at der saaledes er opnaaet større Dybde i Fjordmundingen mod Rategattet, have de vestlige Limfjords egne rejst Spørgsmaalet om Forbedring af Besejlingsforholdene ogsaa inde i Fjorden. Først senere er der truffet Bestemmelse om den Udbygning af det vestlige Indløb til Limfjorden ved Thyborøn, som er bleven paabegyndt i 1892, og som ved Slutningen af 1893 havde skaffet 9 à 10 Fods Dybde over den saakaldte Fjordgrund ved den indre Del af Thyborøn-Kanalen.

Om Strøm- og Vandstandsforholdene skal her anføres følgende:

Tidevandsbevægelsen forplanter sig ind i Limfjorden saavel fra Nordsøen som fra Rategattet, men med aftagende Styrke efterhaanden som Afstanden fra de respektive Fjordmundinger bliver større; paa en betydelig Strækning af den indre Del af Fjorden, nemlig mellem Meilgrundene og Oddesund, mærkes Tidevandsbevægelsen næsten slet ikke. I Nordsøen ud for Thyborøn-Kanalen andrager Flodstiftet ca. 1½ Fod, i Rategattet ved Hals ca. 1 Fod.

Navnlig i Nærheden af Fjordens Mundinger stifter Strømmen under rolige Vejrforhold nogenlunde regelmæssigt med Tidevandet; men ellers er det de af Vinden afhængige Vandstandsforhold i Rategattet og i Nordsøen, der ere bestemmende for Strømmen.

I begge de nævnte Farvande ere Vindene mellem N.W. og S.W. udprægede Højvandsvinde, de mellem N.D. og S.D. derimod Lavvandsvinde. Da Vandstandsforandringerne hidrørende fra Vinden ere stærkest i Nordsøen, og Forbindelsen mellem denne og Limfjorden ikke frembyder stor Modstand for Vandets Bevægelse, siden Thyborøn-Kanalen har opnaaet saa betydelig Mægtighed, give vestlige Vinde som Regel Strøm fra Vest til Øst gennem Limfjorden i Forbindelse med Højvande, østlige Vinde Strøm den modsatte Vej i Forbindelse med Lavvande. Nordlige og sydlige Vinde give omtrent lige hyppig Strøm hver af de to Veje og paavirke ikke stærkt Vandstanden i Fjorden.

Ved Løgstør kan Vandstanden stige til ca. 4 Fod over og falde til ca. 2½ Fod under daglig Vande, naar stærke Vinde blæse henholdsvis fra Vest og fra Øst. Saa store Afvigelser fra det normale ere dog meget sjældne.

Under forskellige Forhold opstaar der ligesom et Vandstiel i det af Grunde stærkt opfyldte Parti af Limfjorden mellem Løgstør og Dragbanken, saaledes at Strømmen Vest og Øst derfor løber i modsatte Retninger til eller fra henholdsvis Nordsøen og Rategat; men Vinde, der særlig paavirke Vandstanden, give næsten altid, naar de da ikke ere blot ganske kortvarende, ensrettet Strøm gennem hele Fjorden.

I de smalle Sejløb kan Strømmen løbe med stor Hastighed, navnlig kan Strømmen Øst fra være meget stærk ved Løgstør og i de Partier Øst derfor, hvor Fjordens vand-